

ΠΡΟΣ: Συνήγορο του Πολίτη
Αρ.Πρωτ. 82

Σε συνέχεια της αναφοράς 4639/2007

Δροσερό Ξάνθης, 30 Σεπτεμβρίου 2008

ΘΕΜΑ: Εξασφάλιση αστικής συγκοινωνίας από το Δροσερό προς την πόλη της Ξάνθης

Αγαπητέ Συνήγορε του Πολίτη

Σας γραφώ με την ιδιότητα μου της Προέδρου του Πολιτιστικού Μορφωτικού Συλλόγου Γυναικών Δροσερού Ξάνθης «Η Ελπίδα».

Έχουμε αναφερθεί και σε παλιότερες επιστολές μας στα προβλήματα που προκύπτουν από την έλλειψη αστικής συγκοινωνίας μεταξύ του οικισμού του Δροσερού (3500-4000 κάτοικοι, ως επί το πλείστον Ρομ) και της πόλης της Ξάνθης.

Η απόσταση του οικισμού από το κέντρο της πόλης και τις δημόσιες υπηρεσίες είναι περισσότερο από 1500m. Όποιος θέλει να μεταβεί στη Ξάνθη και στο νοσοκομείο της Ξάνθης αν δεν έχει δικό του μέσο πρέπει να χρησιμοποιήσει ταξί (5 ευρώ κόστος), ή να διανύσει την απόσταση με τα πόδια. Οι μανάδες που συνοδεύονται από μικρά παιδιά όμως, αδυνατούν να περπατήσουν αυτή την απόσταση. Όσες από αυτές το αποτολμούν, κινδυνεύουν να πέσουν θύματα τροχαίου εφόσον ο δρόμος από το Δροσερό προς την Ξάνθη είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για τους πεζούς (δεν υπάρχουν πεζοδρόμια, ούτε σχετική σήμανση για χαμηλότερη ταχύτητα).

Πιο συγκεκριμένα και άμεσα το πρόβλημα της έλλειψης συγκοινωνίας έχουν να αντιμετωπίσουν πια και 5 μαθητές γυμνασίου που έχουν εγγραφεί σε γυμνάσια της πόλης της Ξάνθης. Τα παιδιά αυτά, ξεχωρίζουν για το μορφωτικό τους επίπεδο και έχουν εγγραφεί σε σχολεία της πόλης, σε μια θαρραλέα προσπάθειά τους να αντιμετωπίσουν και ίσως να «ενταχθούν» στην ευρύτερη κοινωνία της Ξάνθης.

Σε απάντηση παλιότερων επιστολών μας ο Νομάρχης Ξάνθης δεσμεύτηκε, την εξασφάλιση δημόσιας συγκοινωνίας για τον οικισμό του Δροσερού, μέχρι τον Αύγουστο του 2008.

Έχουμε προσπαθήσει επανειλημμένως να ενημερωθούμε τηλεφωνικώς για την εξέλιξη των γεγονότων χωρίς καμία ανταπόκριση. Ο προϊστάμενος της σχετικής υπηρεσίας μεταθέτει την λύση του προβλήματος από βδομάδα σε βδομάδα.

Υστέρα από πολλές προσπάθειες του συλλόγου και των γονέων τους, τα παιδιά αυτά κατάφεραν να ενταχθούν σε σχολεία εκτός Δροσερού και είναι διατεθειμένα να αντιμετωπίσουν την πιθανή καχυποψία και προκατάληψη της ευρύτερης κοινωνίας.

Παρακαλούμε πολύ να μας βοηθήσετε να τα στηρίξουμε αυτά τα παιδιά αξασφαλίζοντάς τους, τουλάχιστο το δικαίωμα της ασφαλούς μεταφοράς τους στο σχολείο.

Επισυνάπτω αντίγραφα παλιότερης σχετικής αλληλογραφίας, προς Νομάρχη και Δήμαρχο.

Ευχαριστούμε

Εκ μέρους του συλλόγου γυναικών η Ελπίδα

Με εκτίμηση

Η Πρόεδρος
Σουλειμάν Σαμπιχά

